

ΑΠΟΦΑΣΗ 36/2015
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΥΡΟΥ
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Γεώργιο Δημητρώπουλο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 29 Ιανουαρίου 2015 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ», που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Στουρνάρη αριθ. 35 και εκπροσωπείται νομίμως και 2. Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΤΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής επί της λεωφόρου Μεσογείων αριθ. 231 και εκπροσωπείται νομίμως, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσιά τους δικηγόρο Αλεξάνδρα Δήμου.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ:

κατοίκου η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της δικηγόρο Κωνσταντίνο Δοκιμάκη.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 22.10.2014 αίτηση της, που κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 1.032/22.10.2014 και προσδιορίσθηκε για τις 27.11.2014. Κατά τη δικάσιμο εκείνη το Δικαστήριο ανέβαλε τη συζήτηση της υπόθεσης για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις "ή εικόνας ή ήχου και εικόνας" διεγράφησαν με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002) που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες

τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των

ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Εξάλλου, αναφορικά με τα κριτήρια, βάσει των οποίων το δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θα καθορίσει την εύλογη αμοιβή των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να σημειωθούν τα εξής: Οι διατάξεις των σχετικών νόμων 2121/1993 και 3057/2002, οι οποίοι εκδόθηκαν σε εφαρμογή των οδηγιών 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19^{ης}-11-1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης}-5-2001, δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής, ούτε καθορίζουν κριτήρια προς καθορισμό αυτής. Συνεπώς, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες ξενοδοχείων («κοινό») από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες μπορούν αυτοί κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης υπό την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των σκοπών των παραπάνω οδηγιών και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει τον εφαρμοστικό αυτών νόμο 2121/1993. Το δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (τουριστικός ή επαγγελματικός), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με

Α

—

έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και οι ιδιωτικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με προστατευμένα έργα, ο βαθμός της τηλεθέασης αυτών σε συνδυασμό με τις συμβατικώς καθοριζόμενες τιμές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων για παρόμοιες περιπτώσεις (βλ. ΠΠρΘεσ 11209/2008, ΠΠρΧαλ 197/2009 και ΠΠρΛαμ 197/2007 αδημ. στο νομικό τύπο). Περαιτέρω, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 2121/1993 «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται σαφώς ότι ο καταρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Γι' αυτή τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική, δε, προϋπόθεση για να θεωρηθεί η εκτέλεση, χρήση ή παρουσίαση του έργου δημόσια είναι να απευθύνεται αυτή και να γίνεται προσιτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του «κοινού» (βλ. ΑΠ 907/2003 ΕλλΔνη 44.1481). Υπό την έννοια αυτή, υπάρχει δημόσια εκτέλεση έργου κάθε φορά που ο λαμβάνων το ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σήμα δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να καταστήσει το σήμα αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων στα πλαίσια άσκησης της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του στόχων. Συνεπώς, όταν ο λήπτης οποιασδήποτε εκπομπής (ραδιοτηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής) με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη (λ.χ. κεραίας), τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της

επαγγελματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων ώστε η εκπομπή να λαμβάνεται και από πρόσωπα στα οποία παρέχει υπηρεσίες σε χώρο που ο ίδιος τους προσφέρει ή είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής αλλά για άλλη, ανεξάρτητη, πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτήν (δημόσια εκτέλεση) να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία», έκδ. 2002, σελ. 217, Κοτσίρη, «Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, ΕΕμπΔ 2002.251). Έτσι, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεοράσεως σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσιάσεως στο υπό την προεκτεθείσα έννοια κοινό, χωρίς ο χαρακτήρας αυτός να αναιρείται από τον ιδιωτικό χαρακτήρα των δωματίων του ξενοδοχειακού συγκροτήματος (βλ. σχετ. Διάταξη του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18^{ης} Μαρτίου 2010 στην υπόθεση με αριθμό C-136/09 επί αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο δίκης επί αγωγής του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Δημιουργών Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων κατά της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που

λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΑθ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010.997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011.414. βλ. επ. Μ.Θ. Μαρίνου "Πνευματική Ιδιοκτησία", δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλίνικου "Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα", δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276). Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί, εκ των οποίων ο πρώτος αποτελεί οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων ηθοποιών και ο δεύτερος ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτουν ότι εκπροσωπούν τους Έλληνες ηθοποιούς (οργανισμός «ΔΙΟΝΥΣΟΣ» - πρώτος των αιτούντων) και τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν τον δεύτερο των αιτούντων), έχοντας ως μέλη τούς δημιουργούς και επαγγελματίες (ηθοποιούς, μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά τους αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής τής από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο

γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκαταστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενοι, τέλος, ότι η καθ' ης η αίτηση, που διατηρεί και εκμεταλλεύεται τα ξενοδοχεία με τους διακριτικούς τίτλους α) <

και β) στην

περιοχή του της νήσου παρότι προβαίνει, μέσω των εγκατεστημένων δεκτών τηλεόρασης και ραδιοφώνου στους κοινόχρηστους χώρους των ξενοδοχείων και τα δωμάτια αυτών, ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητούν: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη τους για τα έτη 2009 έως και 2013, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, β) να καθορισθεί το οφειλόμενο ποσό της εύλογης αμοιβής των μελών τους για τα 50 δωμάτια των ξενοδοχείων της καθ' ης, που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, στο ποσό των 6.498,20 ευρώ, πλέον αναλογούντος ΦΠΑ, επιμεριζόμενου αυτού κατά 50% στα μέλη του πρώτου των αιτούντων (ηθοποιούς) και κατά 50% στα μέλη του δεύτερου των αιτούντων (παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς) και γ) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να τους καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στον κάθε αιτούντα οργανισμό, με το νόμιμο τόκο από 1-1-2010 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2009, από 1-1-2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010, από 1-1-2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011, από 1-1-2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012 και από 1-1-2014 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2013, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση

παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) του έτους που αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, καθόσον οι αιτούντες δεν επικαλούνται δικαστική ή εξώδικη όχληση της καθ' ης η αίτηση. Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα που εξετάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά πρόταση των αιτούντων, από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Ο πρώτος των αιτούντων είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων και ο δεύτερος εξ αυτών ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «ΓΕΑ - GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, ηθοποιούς, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου, η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44 έως 57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/1993, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους καθώς και την τήρηση

των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των κανονισμών του. Όπως, δε, προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από τους αιτούντες καταλόγους των μελών τους, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι οι αιτούντες αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Επομένως, τεκμαίρεται ότι οι αιτούντες οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενοι στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών τους, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση διατηρεί και εκμεταλλεύεται στο

του Νομού

ξενοδοχεία και συγκεκριμένα, α) το ξενοδοχείο τύπου επιπλωμένων διαμερισμάτων με το διακριτικό τίτλο

κατηγορίας τριών (3) αστέρων, που διαθέτει 37 δωμάτια και λειτουργεί κάθε έτος από την 1^η Μαρτίου έως και την 31^η Δεκεμβρίου και β) το ξενοδοχείο κλασικού τύπου με το διακριτικό τίτλο

κατηγορίας δύο (2) αστέρων, το οποίο διαθέτει 13 δωμάτια και λειτουργεί κάθε έτος από την 1^η Μαΐου έως και την 31^η Οκτωβρίου (βλ. σχετ. τα με αριθμούς πρωτ. 2765/22.11.2006 και 1288/1.7.2008 Ειδικά Σήματα Λειτουργίας του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού ως και εκτυπωμένες πληροφοριακές αναρτήσεις για τα ένδικα ξενοδοχεία από τον ιστότοπο στο διαδίκτυο του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος www.grhotels.gr αντιστοίχως). Σε όλα τα δωμάτια των εν λόγω ξενοδοχείων είναι εγκατεστημένες τηλεοράσεις ενώ υπάρχουν και ραδιοφωνικές εγκαταστάσεις στους χώρους αυτούς, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε από την καθ' ης η αίτηση και έτσι παρέχεται στους πελάτες των εν λόγω ξενοδοχείων («κοινό») η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοτηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα όλων των σταθμών της

χώρας, κρατικών και ιδιωτικών. Η εν λόγω, δε, υπηρεσία προσφέρεται ως επιπλέον παροχή, ειδικά, δε, αναφέρεται στην οικεία ιστοσελίδα στο διαδίκτυο των ξενοδοχείων (βλ. σχετ. ιστότοπο στο διαδίκτυο: για διαφημιστικούς λόγους, προκειμένου να γίνει περισσότερο ελκυστικό το προσφερόμενο προϊόν στα πλαίσια του ανταγωνισμού. Εξάλλου, πιθανολογήθηκε ότι ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2009 έως και 2013 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο ραδιοτηλεοπτικό χρόνο, και, συνεπώς, οι αιτούντες έχουν νόμιμο δικαίωμα να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους από την καθ' ης η αίτηση - χρήστρια, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια των ξενοδοχείων της, όπου διαμένουν οι πελάτες αυτών. Σημειωτέον ότι, η χρήση των έργων των μελών των αιτούντων οργανισμών από την καθ' ης η αίτηση έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο των ξενοδοχειακών της επιχειρήσεων, ενόψει, δε, της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων έργων καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης αίτηση και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, σύμφωνα και με όσα διαλαμβάνονται στις οικείες νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία πρέπει να καθορισθεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι εύλογο. Ήδη οι αιτούντες έχουν καταρτίσει στη βάση αυτή ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο και αποτελεί πρόταση για τη διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών τους σε κοινό - πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή που κατά το αμοιβολόγιο αξιωνόταν για τα έτη 2009 έως και 2013 υπέρ των μελών των αιτούντων

από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγοριών αντίστοιχων με τα εκμεταλλεούμενα από την καθ' ης η αίτηση ξενοδοχεία, προσδιορίστηκε στα ποσά των 0,10 και 0,07 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο κατ' έτος αντιστοίχως. Εξάλλου, επιχειρήθηκε από τους αιτούντες συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία διαπραγμάτευση με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, η οποία κατέληξε στην υπογραφή της από 15-11-2011 συμφωνίας για την εξώδικη επίλυση του ζητήματος και την καταβολή της εύλογης αμοιβής με την ειδικότερη συμφωνία ότι «... έναντι οποιουδήποτε μέλους του Ξ.Ε.Ε. που δεν προσχωρεί στην προκείμενη συμφωνία, οι Οργανισμοί θα διεκδικήσουν την αποζημίωση των μελών τους, με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό τους, χωρίς να δεσμεύονται από την παρούσα συμφωνία και το δια της παρούσας καθορισθέν ποσό ανά κατηγορία, καθόσον έχουν καθοριστεί αμοιβές πολύ μικρότερες από τη μέση επιδικαζόμενη με τις δικαστικές αποφάσεις κατά κατηγορία τιμή. Ως κριτήριο δε για τον καθορισμό της ως άνω τιμής ελήφθη υπόψη η μαζικότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων που κατ' εκτίμηση του Ξ.Ε.Ε. θα εισέλθουν στη συμφωνία, η εκ του λόγου αυτού συνεπαγόμενη μείωση των δαπανών των οργανισμών αλλά και οι υφιστάμενες σήμερα οικονομικές συνθήκες». Παρά ταύτα, η καθ' ης η αίτηση, παρότι ενημερώθηκε και οχλήθηκε σχετικά από τους αιτούντες (σχετ. τα αποσταλέντα από τον πρώτο των αιτούντων στην ηλεκτρονική διεύθυνση της καθ' ης η αίτηση από 13.12.2011, 14.5.2012 και 24.6.2014 μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου), αρνήθηκε να προβεί σε κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με τους εν λόγω οργανισμούς προκειμένου να συμφωνηθεί το οφειλόμενο προς καταβολή ποσό από τη δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών των αιτούντων, αμφισβητώντας το σχετικό δικαίωμα τους. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το Δικαστήριο τούτο, χωρίς να ισχύουν, πλέον, οι καθοριζόμενες από το αμοιβολόγιο τιμές, οι οποίες συμφωνήθηκαν συμβιβαστικά για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας ως οι ελάχιστες καταβαλλόμενες αμοιβές, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες με τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, λαμβανομένου υπόψη

για τον καθορισμό αυτών από τους αιτούντες, κυρίως, του γεγονότος ότι θα απαλλάσσονταν από δικαστικούς αγώνες και διεκδικήσεις. Εν προκειμένω πιθανολογήθηκε ότι η τουριστική κίνηση στην περιοχή του της νήσου όπου βρίσκονται τα ξενοδοχεία της καθ' ης η αίτηση, κατά την κρινόμενη χρονική περίοδο, δηλαδή κατά την τουριστική περίοδο από 1^η Μαρτίου έως 31 Δεκεμβρίου των ετών 2009 έως και 2013 ήταν σημαντική, γεγονός που οφείλεται στο ότι βρίσκεται πλησίον της θάλασσας, αποτελώντας πόλο έλξης για μεγάλο αριθμό τουριστών κάθε έτος, και η πληρότητα των ξενοδοχείων της καθ' ης η αίτηση ανήλθε τουλάχιστον σε ποσοστό 90% κατά μέσο όρο ετησίως. Επομένως, βάσει των προαναφερόμενων σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής και λαμβανομένων υπόψη της αξίας της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, του αριθμού των δωματίων των ξενοδοχείων της καθ' ης η αίτηση και την πληρότητα αυτών κατά τα ένδिका έτη, το σκοπό της διαμονής των πελατών στα ξενοδοχεία, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, των πραγματικών δυνατοτήτων των πελατών να παρακολουθήσουν στο εν λόγω ξενοδοχείο και στα δωμάτια τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων αυτών, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που αφιερώνεται στη μετάδοση των εν λόγω έργων, της συμβατικώς οριζόμενης αμοιβής συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με τα άλλα ξενοδοχεία, που συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθορισθεί, προσωρινά, α) για το μεν πρώτο από τα ανωτέρω ξενοδοχεία με το διακριτικό τίτλο στο ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 30,60 ευρώ ανά δωμάτιο ανά έτος (= 0,10 ευρώ ανά ημέρα X 306 ημέρες) για το χρονικό διάστημα από 1^η Μαρτίου έως και 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους από το 2009 έως και το 2013 και, συνολικά, στο ποσό των 5.661 ευρώ (= 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως X 306 ημέρες το έτος X 37 δωμάτια X 5 έτη) για όλα τα δωμάτια (συνολικά 37) για το ένδικο χρονικό διάστημα, β) για το δε δεύτερο των ανωτέρω ξενοδοχείων με το διακριτικό τίτλο

στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 12,88 ευρώ ανά δωμάτιο ανά έτος (= 0,07 ευρώ ανά ημέρα X 184 ημέρες) για το χρονικό διάστημα από 1^η Μαΐου έως και 31^η Οκτωβρίου κάθε έτους από το 2009 έως και το 2013 και, συνολικά, στο ποσό των 837,20 ευρώ (= 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως X 184 ημέρες το έτος X 13 δωμάτια X 5 έτη) για όλα τα δωμάτια (συνολικά 13) για το ένδικο χρονικό διάστημα, και συνολικά για αμφότερα τα ξενοδοχεία το συνολικό ποσό των 6.498,20 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή πιθανολογείται ότι είναι εύλογη και ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των μελών των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των έργων τους και του συμφέροντος της καθ' ης η αίτηση να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ως άνω έργων μέσω των δεκτών που έχει εγκαταστήσει στα ξενοδοχεία που εκμεταλλεύεται υπό εύλογες προϋποθέσεις, καταβάλλοντας το εκάστοτε οφειλόμενο τίμημα. Η κατανομή των ως άνω ποσών μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, οι οποίοι εκπροσωπούνται από τον πρώτο των αιτούντων οργανισμό, και 50% για τους παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς, που εκπροσωπούνται από το δεύτερο των αιτούντων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων λόγω της ήττας της και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βασίμου σχετικού αιτήματος των τελευταίων (άρθρα 176 εδαφ. α' και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση στους αιτούντες, για την εκ μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους στα κατωτέρω αναφερόμενα ξενοδοχεία της κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2009-2013, α) για το μεν ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο

στο ποσό των πέντε χιλιάδων εξακοσίων εξήντα ένα (5.661) ευρώ, β) για το δε ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο

στο ποσό των οκτακοσίων τριάντα επτά ευρώ και είκοσι λεπτών (837,20) και, συνολικά, στο ποσό των έξι χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα οκτώ ευρώ και είκοσι λεπτών (6.498,20) ευρώ, πλέον του αναλογούντος για κάθε ποσό Φόρου Προστιθέμενης Αξίας.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή επιμερίζεται κατά ποσοστό 50% υπέρ του πρώτου των αιτούντων, φορέα των ηθοποιών, και κατά ποσοστό 50% υπέρ του δεύτερου εξ αυτών, φορέα των παραγωγών, τραγουδιστών και μουσικών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει στους αιτούντες οργανισμούς, κατά την αναφερόμενη στην αμέσως προηγούμενη διάταξη αναλογία, το ήμισυ της κατά τα άνω προσδιορισθείσας, για το σύνολο του ένδικου χρόνου, εύλογης αμοιβής, ποσού τριών χιλιάδων διακοσίων σαράντα εννέα ευρώ και δέκα λεπτών (3.249,10) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την οριστική εξόφληση του, πλέον του αναλογούντος Φόρου Προστιθέμενης Αξίας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων σαράντα (240) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη σε έκτακτη κα δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση στις 27.2.2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ